

пусто, и да нѣма който да живѣе въ него;" и
21 "Чинъ-тъ му другъ да земе." И тъй, отъ чело-
вѣцы-тъ които ся нахождахъ съ насъ прѣзъ
всичко-то врѣме, въ което влизаше и излизаше
22 между насъ Господъ Исусъ, Като начинъ отъ
кръщеніе-то Іоанново до день-тъ въ който ся
възнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ трѣбва да
бѣде съ насъ свидѣтель на въскръсеніе-то му.
23 И поставихъ двамина, Іосифа нарицаемаго Вар-
24 сава, (който ся наименова Іустъ), и Матѣія. И
помолихъ ся и рекохъ: Ты, Господи, сѣрдце-
вѣдче на всички, покажи отъ тыя двама-та едно-
25 го когото си избралъ, Да земе дѣлъ-тъ на тѣзи
службъ и на апостолство-то, отъ което испаднѣ
26 Іуда за да отиде на свое-то си мѣсто. И дадохъ
жрѣбія-та си, и паднѣ жрѣбіе-то на Матѣія, и
счете ся съ единадесеть-тъ апостолы.

ГЛАВА 2.

1 И когато настанѣ день-тъ на Петдесетницѣ-
тѣ, всички-тъ бѣхъ единодушно *сбрани* на едно.
2 И внезапно станѣ екотъ отъ небе-то, като че идѣ-
ше силно духаніе отъ вѣтръ, и испълни всичкѣ-
3 тѣ кѣщѣ дѣто сѣдѣхъ. И явихъ имъ ся языци
като огненны, които ся раздѣлявахъ, и сѣднѣ
4 на всякого отъ тѣхъ *по единъ*. И испълнихъ ся
всички съ Духа Святаго, и начинѣхъ да гово-
рятъ чужды языцы, както Духъ-тъ имъ даваше
5 да говорятъ. А *тогава* имаше въ Іерусалимъ да
живѣятъ Іудеи, чловѣци благочестиви отъ вся-
6 кой народъ що има подъ небе-то. И щомъ ся
расчу това събра ся народъ-тъ и смутихъ ся;
защото всякой единъ отъ тѣхъ чуяше гы да го-
7 ворятъ неговъ-тъ языкъ. И смаяни всички чу-
дѣхъ ся, и думяхъ си единъ на другый: Ето,
всички тѣзи които говорятъ не сѣ ли Галилея-